

ထောင်ပေးမယ် မောင်လေးရယ်

(၁)

ပန်းနုရောင် အိပ်ယာခင်းလေးသည် ကုတင်စောင်လေး၌ တွန့်ခေါက်၍ လန်ထွက်နေသည်။ ထူထဲသော မွေ့ယာကြီးက အလယ်တွင် အိ၍ ခွက်ဝင်နေသည်။ အိပ်ယာပေါ် တွင်တော့ နိုင်ကိုနှင့် ထားထားမြင့်တို့သည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး တင်းကြပ်စွာ ဖက်၍ ထားကြလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကိုလည်း သူတို့နှစ်ယောက်က အမှုထားစရာ မလိုပဲ လုံခြုံသော တံခါးပိတ်ထားသည့် အခန်းထဲတွင် ရှိနေကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့သည် တစ်လောကလုံးတွင် သူတို့နှစ်ယောက်တည်း ရှိသည့် အသွင်ဖြင့် နိုင်ကို၏ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် အဝတ်အစားများ ကင်းမဲ့နေသည်။ ထို့အတူ ထားထားမြင့်၏ ကိုယ်ပေါ် တွင်လည်း ကြည်ပြာရောင် အသားကပ် အတွင်းခံ ဘောင်းဘီပါးလေး တစ်ထည်သာလျှင် ကျန်ပါတော့သည်။

“ထား မောင့်ကို ချစ်တယ်ဆို . . .”

“ချစ်တော့ ချစ်ပါတယ် မောင်ရယ် . . ဒါပေမယ့် မလုပ်နဲ့နော် . . ထား တောင်းပန်ပါတယ် . . .”
ထားထားမြင့်က သူမ၏ ဖြူဝင်းသော ပေါင်လုံးကြီးနှစ်လုံးကို အတင်းလိမ်ယှက်၍ ခွန်အားစိုက်ထုတ်ခြင်းမရှိပဲ ဟန်လုပ်၍ ရုန်းနေသည်။ နိုင်ကိုကလည်း အကြမ်းမဖက်လိုသဖြင့် ထားထားမြင့် တစ်ယောက် စိတ်ပါလက်ပါ ဖြစ်လာအောင် ကလိပေး ဆွပေးနေလေသည်။

ငြင်းဆန်သော စကားလေးကိုဆိုကာ ဟန်လုပ်၍ ရုန်းကန်နေသော်လည်း ထားထားမြင့်၏ တောက်ပြောင်သော မျက်လုံးအစုံကတော့ နိုင်ကိုအား စိုက်၍ ကြည့်နေသည်။ ဤသို့ ရှိနေစဉ်မှာပင် နိုင်ကိုက ထားထားမြင့်၏ နုထွေးပါးလွှာသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို တအားကုန်တော့၍ စုပ်ယူလေရာ ထားထားမြင့်၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ထွန့်ထွန့်လူး၍ သွားရလေသည်။

နိုင်ကိုကလည်း သူမကို အတင်းဖက်ထားသည့် ထားထားမြင့်၏ ဖြူဖွေးဝင်းဝါ၍ မိုးမောက်နေသော နို့အုံကြီးနှစ်လုံးမှာ နိုင်ကို၏ ရင်ဘတ်ဖြင့် ဖိကပ်ထားသဖြင့် ဘေးသို့ အိ၍ ထွက်နေသည်။

“အို . . မောင်ရယ် . . အသက်ရှာကျပ်လိုက်တာ နည်းနည်းလျော့ပါဦး အခုနေသာ လူတွေမြင်သွားရင် ဘယ်လောက် ရှက်စရာ ကောင်းမလဲ”

“ဒါကြောင့်လဲ ဘယ်သူမှ မတွေ့နိုင်တဲ့ ဒီနေရာကို မောင်က ခေါ် လာတာပေါ့”

“ဟွန်း တော်တော်ကောင်းတဲ့ အကြံပေါ့လေ”

ထားထားမြင့်သည် နိုင်ကိုအား ချစ်စရာ မျက်စောင်းလေးထိုးပြီး ပြောလိုက်ချိန်တွင်မှာပင် နိုင်ကိုက သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ် သို့ လိုမ့်၍ တက်လိုက်သည်။

“အိုး မောင် ကြည့်ပါလားကွယ် . . . ဟင့် ဟင့် သိပ်ပြီးကဲတာပဲ”

ထားထားမြင့်၏ လေသံမှာ မပွင့်တပွင့်နှင့် မူမမှန်တော့ပေ။ မူသာမူနေရသော်လည်း သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် နိုင်ကို ပြုသမျှ နုကြည့်လိုသော ဆန္ဒများက တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်၍ လာရတော့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နိုင်ကိုက အဓမ္မ ထိုးနှိုက်ကိုင်တွယ်ခြင်း မပြုပေမယ့်လည်း အတင်းပင် လိမ်ယှက်ထားသော ဖွေးဖွေးဖြူနေသော ပေါင်နှစ်လုံးကို ဖြေ၍ မသိမသာ ကားပေးထားလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကြီးထွားရှည်လျားသော နိုင်ကို၏ ဝိုးကြီးက သူမ၏ ပေါင်ကြားသို့ ရောက်လာပြီးလျှင် နွေးတေးတေးဖြင့် ယားကျိကျိအရသာတစ်ခုကို ထားထားမြင့် ခံစားလိုက်ရလေသည်။ နိုင်ကိုကလည်း သူ၏ ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝရန် နီးစပ်လာပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် ထားထားမြင့်၏ နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို အသာအယာ ဆုပ်နယ်ပေးရင်း ထားထားမြင့်၏ နို့သီးမာမာလေးတွေကိုပါ ပွတ်ချေ၍ ပေးနေလေသည်။ ထိုသို့လုပ်နေရက်ကပင် နိုင်ကို၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက ထားထားမြင့်၏ နှုတ်ခမ်းအစုံပေါ်သို့ ဖိကပ်ကာ တော့၍ တပြုတ်ပြုတ် စုပ်နမ်းလေသည်။

ပြီးတော့လည်း နိုင်ကိုက သူ၏ ခါးကို ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ကော့၍ ညှောင့်သလိုလည်း လုပ်ပေးနေရာ သူ၏ ဝိုးကြီးက သူမ၏ ပေါင်တွင်းသား နုနုလေးများနှင့် ပွတ်တိုက်နေသဖြင့် ပေါင်တွင်းသားဆိုတာကလည်း ကိုယ့်လက်ဖြင့် ကိုယ်ပွတ်တာတောင် ခံရခက်သည်ဖြစ်၍ ထားထားမြင့်မှာ မနေနိုင်မထိုင်နိုင်ဖြစ်၍ လာရပြီးလျှင် နိုင်ကို၏ ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို အတင်းသိုင်း၍ ဖက်ထားလေတော့သည်။

နိုင်ကို၏ လက်က ထားထားမြင့်၏ နို့အုံတွေပေါ်မှ ခွာလိုက်ပြီး သူ၏ နှုတ်ခမ်းများကို သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှလည်း ခွာလိုက်လေသည်။ ထိုမှတဖန် နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ နို့သီးလေးကို သူ၏ ပါးစပ်ဖြင့် အားပါးတရ ငုံ့၍ စို့ပေးလိုက်တော့သည်။

“အ . . . ဟိ . . . ဟိ . . . ဟိ . . . ဟိ . . . ယား . . . ယား . . . ယားလိုက်တာမောင်ရယ်”

ထားထားမြင့်က တဟိဟိဖြင့် ကြိတ်၍ ခပ်အုပ်အုပ်လေး ရယ်မောရင်း သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို စုလိုက်ကားလိုက် ပြုလုပ်နေသည်။ တစ်ခါတစရံ ခါးလေးကိုပင် ကော့၍ ထိုးပေးလိုက်ပါသေးသည်။ သို့သော်လည်း အတွေ့အကြုံများမှသော နိုင်ကိုသည် သူ၏ ဝိုးကြီးကို ခေါ်ခေါင်းထဲသို့ ထိုးမသွင်းသေးပဲ ခေါက်ပတ်ဝတွင် တော့ရုံသာ တော့ထားလေသည်။

“ထား . . . မောင့်ကို တကယ်ချစ်တယ်နော်”

“ချစ်တာပေါ့ မောင်ရယ် . . . ချစ်လို့လည်း မောင်ခေါ် တဲ့ဆီကို လိုက်ခဲ့တာပေါ့”

ထိုအဖြေစကားကို ကြားရသောအခါ နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ ပါးပြင်မို့မို့လေးကို ချိုင့်သွားအောင် တအားကုန်းနမ်းလိုက်လေသည်။ ထားထားမြင့်မှာမူ ပြင်းထန်လှသော ရမက်အရှိန်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်၍ နေလေတော့သည်။ သူမ၏ ခေါက်ခေါင်းတွင်းမှ အရည်ကြည်များကလည်း ယိုစီးကျလာသဖြင့် ခေါက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတစ်ဝိုက်နှင့် ဖင်ကြားတွင် ရွှဲစို၍ နေတော့လေသည်။ အချိန်တန်ပြီဆိုတာကို သိလိုက်သော နိုင်ကိုက ထောင်မတ်၍ နေလေသော သူ၏ ဝိုးကြီးကို ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ပတ်ဝတွင်တော့၍ အသာဆတ်သွင်းလိုက်ရာ “ပြုတ်” ကနဲ အသံနှင့်အတူ ဝိုးမှာ တစ်ဝက်မျှ ဝင်သွားတော့သည်။

“အား . . . မောင် . . . ”

တကယ်တော့လည်း ထားထားမြင့်မှာ အသက် ၂၀ အရွယ် အပျိုစစ်စစ်လေးသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလို တစ်ခါမျှ အိုးမခံခဲ့ဖူးသဖြင့် သူမ၏ ခေါက်ခေါင်းထဲသို့ တကယ်တမ်း ဝိုးကြီးဝင်သွားသောအခါ နာကျင်သွားဟန်တူသည်။

ကျွမ်းကျင်သော နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်က အော်၍ သူ၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို အမှတ်မထင် ဆီး၍ တွန်းလိုက်သောအခါ ဝိုးကြီးကို ရှေ့သို့ဆက်မသွင်းသေးပဲ သူ၏ ဝိုးကြီးကို ပြန်ဆွဲနှုတ်လျက် ခေါက်ပတ် အပေါက်ဝတွင် ဒစ်မြုပ်ရုံမျှထားကာ ခေါက်ပတ်ကို အသာအယာ ကလိပေးနေလေသည်။ ထို့ပြင် သူ၏ လက်ကလည်း ထားထားမြင့်၏ နို့သီးခေါင်းလေးများကို အသာအယာလေး ပွတ်ချေပေးရင်း နှုတ်ခမ်းခြင်း စုပ်နေသဖြင့် ထားထားမြင့်၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ တဟင့်ဟင့်ဖြင့် လူးလွန်၍ လာပြန်ပါတော့သည်။ ထို့နောက် နိုင်ကိုသည် သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို ကုန်း၍ စို့ပေးလိုက်ရင်း လက်နှစ်ဖက်ကို ထားထားမြင့်၏

ချိုင်းအောက်မှ လျှိုသွင်းကာ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို မိမိရရ ကုတ်ဖက်ထားပြီးလျှင် -
ဘက်ပတ်ဝတွင်တော့ထားသော သူ၏ ဝိုးကြီးကို တဖြေးဖြေး ထိုးသွင်းလိုက်ရာ တဖြစ်ဖြစ် အသံများနှင့်အတူ
သုံးပုံနှစ်ပုံခန့် ဝင်သွားလေသည်။ ကြပ်လွန်းသဖြင့် ထားထားမြင့်မှာလည်း နာနေပြီး နိုင်ကို၏ -
ဝိုးထိပ်များမှာလည်း ကျိန်းစပ်လျှက် နှစ်ဦးသားခမျာ အရသာနှစ်မျိုးကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း
ခံစားနေရလေသည်။

ထားထားမြင့်မှာ နာသည်ဟု ဆိုစေကာမူ အထိအတွေ့၏ ကောင်းသော ကာမအရသာများနှင့် သူမ၏
ပြင်းထန်စွာ ထကြွနေသော ရမက်စိတ်များက အနိုင်ယူမင်းမူနေသဖြင့် ထားထားမြင့်သည် သူမ၏
ပေါင်လေးနှစ်လုံးကို ကားနိုင်သမျှ ကားပေးထားလိုက်သည်။

“ဟင့် . . . ဟင့် . . . မောင် . . . မောင် . . . အင်း . . . အင်း . . .”

ထားထားမြင့်မှာ ထွန်ထွန်လူးလျှက် ညည်းညူနေပြီးလျှင် နိုင်ကို၏ ကျောပြင်ကြီးကို တအားကုန်
ဖြစ်ညှစ်ထားလေသည်။ နိုင်ကိုသည် နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်ရန် တစ်ဆင့်မျှသာ လိုတော့၍
ဖြေးဖြေးချင်း မသွင်းပဲ အားကုန်ဆောင့်၍ ထိုးထည့်လိုက်ရာ “ဒုတ်” ဟူ၍ သူ၏ ဝိုးတန်ကြီးမှာ
ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ခေါင်းထဲသို့ အဆုံးထိ ဝင်သွားလေတော့သည်။ ထားထားမြင့်ကလည်း နိုင်ကို၏
ကျောပြင်ကြီးကို တအားကုန် ဖျစ်ညှစ်နေရာမှ အမှတ်မထင် လက်ဖြုတ်၍ နိုင်ကို၏ ကျယ်ပြန့်သော
ရင်အုပ်ကြီးကို ဆီးတွန်းလိုက်မိပေပြီ။

“အမလေး . . . မောင် . . .”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ထားရဲ့ . . .”

“ထား . . . ထားဟာလေး ကွဲသွားပြီထင်ပါရဲ့ မောင်ရယ်”

ထားထားမြင့်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ အရည်ရွှမ်း၍ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေရှာလေသည်။

“အစမို့ပါထားရယ် . . . စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး”

နိုင်ကိုသည် မဝိုးသေးပဲ အတန်ကြာအောင်ပင် သူ၏ ဝိုးကြီးကို အဆုံးထိ ဖိကပ်၍ သွင်းထားသည်။
ထို့နောက် တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည့် ထားထားမြင့်၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ငုံ့၍ တအားစုပ်ယူလိုက်ပြီး
သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သူမ၏ နို့အုံကြီးများကို ဆုပ်နယ်ပေးလေသည်။ မကြာမီမှာပင်
ထားထားမြင့်သည် တဖြေးဖြေး လူးလွန်လာပြီးလျှင် နိုင်ကို၏ ကျောပြင်ကြီးကို စောစောကလို တဖန်ပြန်၍
သိုင်းဖက်ထားပြန်သည်။

သည်အခါကျမှ နိုင်ကိုသည် သူ၏ ဝိုးကြီးကို ဆွဲနှုတ်လျှက် သုံးလေးချက်မျှ ဆောင့်ပေးလိုက်
ခဏနားနေလိုက်ဖြင့် မျှင်း၍ ဝိုးပေးနေသည်။ ထားထားမြင့်မှာ အရှိန်ရလာသဖြင့် နိုင်ကို၏
ဆောင့်ချက်များကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာတော့သည်။

“ဒါပဲနော် . . . မောင် . . . နောက်တော့သာ ထားကို ကြောရရုံ မကြံနဲ့”

“ထားကို မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်တာပါထားရယ် ထားကလွဲရင် မိန်းမရှိတယ်လို့တောင် မအောက်မေ့ပါဘူးကွယ်”

“အပြောနဲ့ ညီပါစေ မောင်ရယ် . . . ထားက ချစ်လွန်းလို့ ထားရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို မောင့်ဆီမှာပဲ
ပုံအပ်ထားတာ နောက်ပြီးတော့ မောင်ကလည်း နောက် ၃ ရက်လောက်ဆို တနယ်တကျေးသွားပြီး
အလုပ်လုပ်ရတော့မှာဆိုတော့ မောင့်ကို သနားလို့ . . . သိလား”

“မောင့်အတွက်ကတော့ စိတ်ချပါထားရယ် . . . အလုပ်လုပ်ရင်း ငွေကိုရအောင်စုပြီး ထားကို
လာတောင်းမှာပေါ့”

ပြောပြီးသည်နှင့် နိုင်ကိုက ညင်ညင်သာသာလေး သုံးလေးချက်မျှ ဆောင့်၍ ဝိုးပေးလိုက်သည်။ -
ဝိုးကြီးသလောက် ခေါက်ခေါင်းလေးက ကျဉ်းလှသဖြင့် ဘာသံမှ မမြည်ပဲ စီးစီးပိုင်ပိုင်ဖြင့်
နှစ်ယောက်စလုံးအရသာ တွေ့လှပေသည်။

ထို့နောက် နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ နှုတ်ခမ်းပါးအစုံကို တအားကုန် စုပ်နမ်းယူပြီးနောက် ပခုံးလေးကို
ခပ်တင်းတင်းဆုပ်၍ အချက်သုံးလေးဆယ်လောက် အဆက်မပြတ် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆောင့်-
ဝိုးပေးလိုက်ရာ နှစ်ဦးစလုံး အပျို လူပျိုများဖြစ်၍ သုတ်ရည်များ တဖြစ်ဖြစ် ထွက်၍
ပြိုင်တူပြီးသွားကြလေသည်။

ထားထားမြင့်သည် ကာမအရသာကို ကောင်းကောင်းကြီး သိသွားသည့်အပြင် ခုံမင်၍လည်းသွားရသည်။ ထို့ပြင် ယောက်ျား၏ အရသာ လောကစည်းစိမ်တို့အကြောင်းကိုလည်း ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက် နားလည်လျက် ရှိသွားရပေပြီ။

ထားထားမြင့်သည် မျက်လုံးလေးများ စင်း၍ ကျလာကာ ငြိမ်၍နေလေသည်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး မလွတ်တမ်း ဖက်ထားကြပြီး နှစ်ဦးစလုံး၏ အသက်ရှူသံများမှာလည်း မြန်ဆန်၍ နေကြသည်။ အတန်ငယ်မျှ ကြာသွားပြီးသောအခါတွင်တော့ ငြိမ်နေသော နိုင်ကို၏ ကိုယ်လုံးမှာ လှုပ်ရှားလာသည်။

ပြီးတော့

“ကောင်းရဲ့လား . . . ထား”

“ကောင်းရဲ့လား . . . ထား”

ဟု လေသံမျှဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။ ထားထားမြင့်ကလည်း ပါးစပ်မှမဖြေပဲ ရှက်စနိုးဖြင့် သူမ၏ ခေါင်းလေးကို ငြိမ့်ပြုရာသည်။ နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ နဖူးလေးကို နမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူမ၏ ပါးပြင်ဖောင်းဖောင်းလေးများကို ချိုင့်၍ ဝင်သွားလောက်အောင်ပင် နိုင်ကို၏ နှာခေါင်းက ဖိကပ်၍ နမ်းလိုက်သည်။

ထားထားမြင့်ကတော့ သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို ပြန်၍ မှိတ်ထားကာ အသာလေးမိန်း၍ ခံနေသည်။ သူမ၏ ခေါင်းခေါင်းထဲမှ ပြန်၍ မချွတ်ရသေးသော နိုင်ကို၏ ခိုးတန်ကြီးမှာ တဖြေးဖြေး ပြန်၍ မာတောင်လာလေသည်။ နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဖိကပ်ကာ စုပ်လိုက်ပြန်တော့ ထားထားမြင့်ကလည်း သူ၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ပြန်၍ စုပ်ကာ နမ်းလေသည်။

အတန်ကြာအောင် နမ်းပြီးသောအခါတွင်တော့ နိုင်ကို၏ နှုတ်ခမ်းများက ထားထားမြင့်၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှ ဆွဲ၍ ခွာလိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ နိုင်ကို၏ မျက်နှာက သူမ၏ ရင်သားတွေဆီကို ရောက်၍ သွားကာ နို့သီးနှစ်လုံးကို တစ်လှည့်စီ စို့ပေးနေရင်း ထားထားမြင့်၏ ခေါင်းခေါင်းထဲမှ ပြန်၍ မနှုတ်ရသေးသော သူ၏ ခိုးတန်ကြီးကို နဲ့၍ ညှောင့်၍ လှုပ်ရှားပေးလိုက်သည်။ ထားထားမြင့်တစ်ယောက် ရင်ထဲတွင် ထိတ်၍ သွားရသည်။

“ဟင့် . . မောင်ရယ် . . တော်ရောပေါ့ တော်တော်ကြာ မိုက်ကြီးလာမှဖြင့် . . ”

“တစ်ခါ နှစ်ခါနဲ့တော့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး အချစ်ရယ် ကြီးလာတော့လည်း ဘာဖြစ်လဲ ကိုယ်တို့နှစ်ဦး ယူကြတော့မှာ မဟုတ်လားလို့ . . ”

နိုင်ကိုသည် အတော်ပင် မာကြော၍ နေပြီဖြစ်သော သူ၏ ခိုးတန်ကြီးကို အားဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး သုံးလေးချက်မျှ ဆောင့်၍ ငိုလိုက်တော့သည်။

အင့်ကနဲ . . အင့်ကနဲ နှစ်ခါလောက်ဖြစ်ကာ ခါးလေး ကော့တက်သွားရသည့် အချိန်မှာပင် ထားထားမြင့်၏ တစ်ကိုယ်လုံးတွင်ရှိသော အကြောပေါင်းတစ်ထောင်သည် စိမ့်၍ သွားကာ သူမ၏ ကိုယ်တွင်းရှိ ရမက်သွေးတို့သည် တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ သွက်လက်စွာ စီးဆင်းထိုးဖောက်၍ သွားရပြီ ဖြစ်သည်။

နိုင်ကိုသည် သုံးလေးချက်မျှ ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်၍ ငိုပေးပြီးသည်နှင့် သူ၏ လျှာကိုထုတ်၍ ထားထားမြင့်၏ နို့သီးလေးနှစ်လုံးကို ဘယ်ပြန် ညာပြန်ပင် တစ်လုံးချင်း ယက်ပေးနေသည်။ -

ခိုးတန်ကြီးကိုတော့ ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ပတ်ထဲသို့ တဆုံးထိုးသွင်းကာ ခိုးကြီးကို ငြိမ်၍ ထားလေသည်။ ခဏမျှကြာသောအခါတွင်တော့ ထားထားမြင့်၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်၍ လာတော့သည်။ ပြီးတော့လည်း နိုင်ကို၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ဖက်၍ ထားသော သူမ၏ လက်ကလေးများက နိုင်ကို၏ ကျောပြင်ကြီးပေါ် မှတဆင့် ခါးကြီးဆီသို့ ရောက်၍ သွားကာ တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားလေသည်။

“ဟင်း . . မောင် . . အင်း . . ဟင်း . . . ”

အသက်ရှူသံတွေ ပြင်းထန်လာကာ ထားထားမြင့်၏ မပီမသ အသံလေးများက လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလေး ထွက်ပေါ် ၍ လာရတော့သည်။

“ထား . . ”

“မောင် . . ”

“နောက်တစ်ခါ လုပ်ချင်သေးတယ် ထားရယ် . ”

“မောင့် . . မောင့်သဘောပဲကွယ် . . လုပ်ချင်လည်း လုပ်တော့လေ . . ”

ထားထားမြင့်တစ်ယောက် ခံချင်နေပြီ ဆိုတာကို နိုင်ကိုက သိသည်။ တမင်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထားထားမြင့်ကလည်း သူထင်ထားသည့် အတိုင်းပင် နောက်တစ်ကြိမ်လုပ်ရန် သူ့ကို ခွင့်ပေးလိုက်ချေပြီ ဖြစ်သည်။ ထားထားမြင့်က ခွင့်ပေးလိုက်သည်နှင့် နိုင်ကိုက သူ၏ အလွန်ပင် မာကြောနေပြီဖြစ်သော -
“တန်ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်သွက်သွက် သုံးလေးကြိမ်မျှ ဆောင့်၍ ငှိုးပေးလိုက်သည်။ ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ခေါင်းမှာ မကျယ်သော်လည်း ပထမအချီ ပြီးထားသော နှစ်ဦးစလုံး၏ သုတ်ရည်များမှာ ခေါက်ခေါင်းထဲတွင် စိုရွဲနေသဖြင့် “စွပ် . . ဖြတ် . . ပလွတ် . . ” ဟူ၍ ခပ်တိုးတိုး အသံလေးများ ထွက်၍ သွားသည်။

“မောင် . . ဟင့် . . . မောင်ကလည်းကွာ . . ပြေးပြေးလုပ်ပါ . . အောင့်သွားတာပဲ . . ”

ထားထားမြင့်ဆီမှ လွင့်ပျံ့၍ ထွက်လာသော မွှေးရနံ့တွေကလည်း နိုင်ကို၏ နှာခေါင်းဝတွင် သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်နေရာ သူ၏ ကာမစိတ်များကို ပို၍ ထကြွသောင်းကျန်းလာစေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ ပါးမိုမိုလေးနှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ငဲ့၍ နမ်းလိုက်ပြီးလျှင် ကြီးမားဖွံ့ထွားသော သူမ၏ နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို ခပ်နာနာလေး ဖျစ်ညှစ်၍ သွက်သွက်ကြီး ဆောင့်လိုက် ပြေးပြေးမှန်မှန်လေး ဆောင့်လိုက်ဖြင့် ထားထားမြင့် ခံကောင်းရုံလောက်လေး ငှိုးပေးနေလိုက်သည်။ ထိုအခါတွင် ထားထားမြင့်သည် အောက်မှနေ၍ သူမ၏ ခါးလေးကို ကော့၍ ကော့၍ ပင့်ကာ ထိုးပေးနေရုံမျှမက သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို စေ့လိုက် ကားလိုက်ဖြင့်ပင် ဖြစ်၍ လာချေပြီဖြစ်သည်။ ထားထားမြင့်တစ်ယောက် အတော်ပင် ရမက်တွေ ထန်နေပြီဖြစ်သည်ကို ကျွမ်းကျင်သော နိုင်ကိုက ကောင်းကောင်းသိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

သူ၏ ပြေးပြေးမှန်မှန် ဆောင့်ချက်များကို နိုင်ကိုသည် ရုတ်တရက် ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“အိုး . . မောင် . . ”

အရသာတွေ့နေသော ထားထားမြင့်တစ်ယောက် အဆောင့်ရပ်သွားသဖြင့် ဆန့်တင်နုနုဖြင့် မခံချိ မခံသာ ဖြစ်၍ သွားရသည်။

“ထား . . မောင် အားမရဘူးကွာ”

“ဟင် . . ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ဟင်”

“ပုံစံပြောင်းပြီးတော့ ငှိုးချင်တယ် ထားရယ်”

“ထားတော့ ဘာမှ နားမလည်ဘူး . . မောင့်သဘောပဲ”

“ဒါဆိုရင် ထားရာ မောင့်ကို လေးဘက်ကုန်ပေးပါလားဟင်”

“အို . . . ”

ထားထားမြင့်တစ်ယောက် အငှိုးခံနေရသည့်ကြားထဲမှာပင် ရှက်သွေးတွေက ဖြာသွားရတော့သည်။

ထားထားမြင့်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ရဲတွတ်၍ သွားရသည်။

“လုပ်ပါ ထားရယ် လေးဘက် ထောက်လိုက်ပါလားနော်”

နိုင်ကိုက နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်၍ သူမကို တောင်းဆိုပြန်သည်။

“အို မောင်ကလည်းကွာ ဒီအတိုင်းလုပ်ရင်လည်း ရသားနဲ့ကွာ ထားရှက်တယ် မောင်ရယ်”

နိုင်ကိုတစ်ယောက် ဘာမှ မပြောတော့ပဲ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ် သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် မှောက်၍ ချကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပုံစံဖြင့် ငြိမ်၍ နေလိုက်တော့သည်။ မကြာလိုက်ပါ . . ကာမစိတ်တွေ ကြွလွန်းနေကာ ရမက်စိတ်တွေ ပြင်းထန်နေသော ထားထားမြင့်ထံမှ အသံလေးများထွက်လာရလေသည်။

“ဟင် . . မောင်ကလဲကွာ ခက်တာပဲ . . ကဲ . . ထ ထ . . ဒီတစ်ခါတော့

မောင့်အကြိုက်လိုက်လျှောက်လိုက်မယ် ကဲပါ ထပါ ထား လေးဖက်ထောက်ပေးပါ့မယ် . . ဟွန်း . .

သူ့မျက်နှာကြီးကလည်း ဖြစ်နေလိုက်တာ မပြောချင်ဘူး . . ”

နိုင်ကိုက သူ၏ ငှိုးတန်ကြီးကို ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ခေါင်းထဲမှ ဆွဲ၍ ထုတ်ကာ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ် မှ ထ၍ ပေးလိုက်သည်တွင်တော့ ထားထားမြင့်မှာ နိုင်ကိုအား မျက်စောင်းလေး ထိုးကာ ပြောလိုက်ပြီး

သူမ၏ ဘေးကင်းစွာ ထုတ်၍ ထားပြီဖြစ်သော နိုင်ကို၏ အရည်တွေ တစ်ခွက်ဖြင့် မာတောင်နေသော -
ဦးကြီးကို မျက်လုံးလေးများ ဝိုင်းသွားအောင် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးမှ ကုတင်ပေါ် မှပင် သူမ၏

ကိုယ်လုံးလေးကို လေးဖက်ထောက်၍ ကုန်းပေးလိုက်တော့သည်။
ဒါပေမယ့် ထားထားမြင့် လေးဖက်ထောက်ပေးထားသည်က ပုံစံသိပ်မကျသဖြင့် နိုင်ကိုက သူမကို
ပြုပြင်ပေးရသည်။ ခပ်ကုန်းကုန်း ဖြစ်နေသော ခါးကို နှိမ့်၍ ချပေးရသည်။ စု၍ ထောက်ထားသော သူမ၏
ခူးနှစ်ဖက်ကို ခွာလိုက်ကာ ပေါင်နှစ်လုံးကို ချ၍ ပေးလိုက်သည်။ ထားထားမြင့်၏ ဘေးကင်းစွာတွင်
ရှိနေသော စောစောက တစ်ချိန်ပြီးထားသည့် အရည်များမှာ သူမ၏ ဘေးကင်းစွာမှနေ၍ တဖြေးဖြေး
စိမ့်ထွက်ကာ စီးကျနေရာ သူမ၏ ပေါင်တန်များပေါ် သို့ပင် ရောက်၍ နေပြီဖြစ်သည်။ လေးဖက်ထောက်၍
ကုန်းပေးထားသဖြင့် နဂိုထက် ပိုမို၍ ပြန့်ကား ဖောင်းတင်းသွားရသည့် ထားထားမြင့်၏
ဖင်သားကြီးများမှာ ဖွေးအုလျက် စွဲမက်စရာကြီးဖြစ်နေသလို ဖင်သားကြီးများ၏ အောက်ဖက်
ပေါင်ရင်းနှစ်ခုကြားမှနေ၍ နောက်ဖက်သို့ လက်တစ်လုံးသာသာခန့် ပြူးထွက်ကာ ဖောင်းတင်း၍
အရည်တွေ စိမ့်၍ ပြောင်လက်နေသော သူမ၏ ဘေးကင်းစွာကြီးမှာလည်း နိုင်ကိုအား
အသက်ရှုမှားမတတ်ဖြစ်နေရလေသည်။

နိုင်ကိုသည် သူမ၏ နောက်ဖက်တွင် ခူးလေးထောက်လျက်မှ ရှေ့သို့တိုးကပ်လိုက်ကာ ရမက်တွေ
ပြင်းထန်လွန်းသဖြင့် ခပ်အာအာ ဖြစ်နေသော ထားထားမြင့်၏ ဘေးကင်းစွာသို့ ဦးကြီး၏ထိပ်ကို
အသာလေးတွေ၍ ထောက်လိုက်လေသည်။ ထိမိလိုက်သည်နှင့် ထားထားမြင့်၏ ဘေးကင်းစွာသည် ပွကနဲ
တစ်ချက်ဖြစ်သွားရသည်။ ပြီးတော့ နိုင်ကို၏ လက်နှစ်ဖက်က ထားထားမြင့်၏
မက်မောစရာကောင်းလှသော ဖင်သားဖွေးဖွေးကြီးများကို တစ်ဖက်တစ်ချက်စီကိုင်ကာ ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်၍
ပေးလိုက်သည်။

“မောင် . . . ဟင့် . . . သွင်း . . . သွင်းတော့လေ . ကွာ . . . ”

ခံချင်စိတ်တွေက ပြင်းပြလွန်းကာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့သော ထားထားမြင့်က အရှက်ကိုမငဲ့နိုင်တော့ပဲ
ပြောလာတော့သည်။ ထားထားမြင့်၏ စကားအဆုံးမှာပင် သူမ၏ ဖင်သားကြီးများကို ဆုပ်နယ်၍
ပေးနေသော နိုင်ကို၏ လက်က ထားထားမြင့်၏ ခါးလေးကို ရုတ်တရက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာက သူမ၏
ဘေးကင်းစွာတွင် တောထောက်၍ ထားသော သူ၏ ဦးတန်ကြီးကို ဆောင့်၍ သွင်းလိုက်လေတော့သည်။

“ဖြဲ . . . အား . . . အမလေး . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ”

ထားထားမြင့်၏ မျက်နှာလေးမှာ မော့၍ တက်သွားရသည်။ လေးဖက်ထောက်ထားသော သူမ၏
ကိုယ်လုံးလေးတစ်ခုလုံးမှာ ရှေ့သို့ လဲပြိုကျသွားမတတ် ဖြစ်သွားရ၍ နိုင်ကို၏ လက်က သူမကို
အတင်းပင် ဆွဲ၍ ထားရသည်။

နိုင်ကို၏ ဦးကြီးမှာ ထားထားမြင့်၏ ဘေးကင်းစွာထဲသို့ သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်ပင် ဝင်သွားပြီဖြစ်သည်။
ထားထားမြင့်၏ ရမ်းခါသွားသော ဖင်ဖွေးဖွေးကြီးမှာ ခဏကြာထိအောင်ပင် လှုပ်ခါ၍ နေတော့သည်။ -
ဦးကြီးကို ဆက်၍ မသွင်းသေးပဲ နိုင်ကိုက ရပ်ထားလိုက်ကာ သူမ၏ ဖင်သားဖွေးဖွေးကြီးများကို
ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ပေးရင်း ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ဖြဲလိုက်တော့ ထားထားမြင့်၏ စအိုပေါက်လေးမှာ
ထွက်ပေါ် လာလေသည်။

“အို . . . မောင် . . . ဟင့် . . . ”

ဖင်ဖြဲလိုက်သည်ကို သိလိုက်ရသော ထားထားမြင့်က နာနေရသည့်ကြားထဲတွင် ရင်ထဲတွင် ထိတ်၍
သွားရချေသည်။ ထားထားမြင့်၏ စအိုပေါက်လေး ထွက်ပေါ် လာတော့မှ နိုင်ကို၏ လက်က သူမ၏
မြီးညှောင့်ရိုးနှင့် စအိုပေါက်လေးကြား ဖင်ကြားတလျှောက်ကို လက်စောင်းတိုက်၍ ညှင်ညှင်သာသာ
ပွတ်ပေးနေသည်။ နိုင်ကို၏ လက်စောင်းဒါဏ်ကြောင့် သူမ၏ စအိုလေးပင် ရှုပ်ပွဲ ဖြစ်နေရသည်။
တခဏအတွင်းမှာပင် သူမ၏ ခေါင်းတလျှောက် နာကျင်အောင်နေသော ဝေဒနာမှာ
ပျောက်ကွယ်သွားရတော့သည့်အပြင် နိုင်ကို၏ ဦးတန်ကြီးက သူမ၏ ဘေးကင်းစွာထဲသို့
တဆုံးဝင်ရောက်လာစေရန် ဆန္ဒများ ပြင်းပြလာရတော့သည်။ ဒါပေမယ့်လည်း နိုင်ကိုက သူ၏
တန်ကြီးကို မသွင်းသေးချေ။

“မောင် . . . ဟင့် . . . သွင်း . . . သွင်းတော့လေ . . . ”

သူမကိုယ်သူမပင် သတိမထားလိုက်မိပဲ လွတ်ကနဲ ပြောလိုက်မိလေသည်။ ကြားလိုက်ရသော နိုင်ကိုကတော့ ထားထားမြင့်သည် ကာမအရသာကို သိသွားကာ ထိုအရသာကို အလွန်အမင်းခုံမင်ကာ သူမတွင်ရှိသော ရမက်ဆန္ဒပမာဏမှာ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာပြီဖြစ်သည်ကို တွက်ဆမိလိုက်လေသည်။ နိုင်ကိုသည် ထားထားမြင့်၏ ခေါင်းထဲသို့ ရောက်နေသည့် ဝိုးတန်ကြီး သုံးပုံနှစ်ပုံကို ငြိမ်၍ ထားရာမှ တဖြေးဖြေး စောင်းကာ ဝှဲကာဖြင့် လှုပ်ရှားလာပေတော့သည်။ ခဏနေတော့မှ ထားထားမြင့် ဖင်သားကြီး တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီကို သူ၏လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ကျန်နေသော သူ၏ ဝိုးတန်ကြီးကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်၍ သွင်းလိုက်လေတော့သည်။

“ဇြဲ . . . ပြတ် . . . ဖွတ် . . . အင့် . . . အား . . . ”

နိုင်ကို၏ ဝိုးတန်ကြီးမှာ တဆုံးဝင်၍ သွားချေပြီ။ သည့်နောက်တော့ နိုင်ကိုက သူ၏ ဝိုးတန်ကြီးကို တစ်ဝက်လောက် ဆွဲထုတ်ပြီး တစ်ချက်ခြင်း လေးလေးနှင့် မှန်မှန်ဆောင့်၍ ငိုပေးသည်။ သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကလည်း ထားထားမြင့်၏ ဖင်သားကြီးများကို ဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။

“ထား ဒီလိုပုံစံက ပိုကောင်းတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း . . . လုပ် . . . လုပ် . . . ဒီထက် ပြင်းပြင်းလေး လုပ်စမ်းပါ . . . အ . . . ဟုတ်ပြီ . . . ဆောင့် . . . ဆောင့် . . . ”

နိုင်ကိုက သူ၏ ဆောင့်အားကို တိုးကာ ဆောင့်လိုက်သည့်အပြင် ခပ်သွက်သွက်လည်း အနှုတ်အသွင်းလုပ်ပေးသည်။

“မောင် ဆောင့်တာ သဘောကျတယ်မဟုတ်လား”

“ကျ . . . ကျတယ် . . . စကားမပြောနဲ့တော့ . . . ဆောင့် . . . ဆောင့် နာနာသာ ဆောင့် . . . အင့် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ”

ထားထားမြင့်၏ ကိုယ်တွင်းမှာ ခိုအောင်း၍ နေသော တဏှာရာဂ အတိုင်းအတာတို့သည် ရုပ်လုံးပေါ် ၍ လာလေပြီ ဖြစ်သည်။

လေးဖက်ကုန်း၍ ငိုနေကြသည်ဖြစ်၍ ဝိုးက ခေါက်ပတ်ဝသို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တည့်တည့် ဝင်သည်မဟုတ်ချေ။ ခေါက်ပတ်အောက်စပ်မှ နေ၍ မေးတင်ကာ ထိုးဆောင့်နေပြီး ဝင်နေခြင်းကြောင့် ခေါက်ပတ်ထိပ်နားရှိ ခေါက်စေ့နှင့် ငိုနေသောဝိုးကြီးတို့မှာ မလွတ်မလပ်ဖြစ်ကာ တစ်ချက်ငိုလိုက်တိုင်း တစ်ခါထိ၍ ပွတ်မိနေတော့ရာ ထားထားမြင့်မှာ အသည်းခိုက်လောက်အောင် ကောင်းနေရပြီး ယခုဆိုလျှင် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည်ပင် တဆတ်ဆတ် တုန်၍ တက်လာပြီဖြစ်လေသည်။

ထားထားမြင့်တစ်ယောက် ကာမအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကာနီးပြီဆိုတာကို သိလိုက်ရသော နိုင်ကိုသည် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ပြီးချင်တာကို မနည်းထိန်းထားရသည်ဖြစ်၍ သူ၏ ဝိုးကြီးကို ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ခေါင်းထဲမှ အဆုံးပင် ထုတ်လိုက်ပြီး အားကုန်ထုတ်၍ ဆက်တိုက်ဆောင်ကာ ငိုပစ်လိုက်ရာ တခဏအတွင်းမှာပင် . . .

“မောင် . . . အား . . . အား . . . မောင် . . . အား . . . ” ဟူ၍ ထားထားမြင့်၏ ဖင်ကြီးမှာ ယမ်းခါသွားချိန်မှာပင် နိုင်ကိုကလည်း သူ၏ ဝိုးကြီးကို ထားထားမြင့်၏ ခေါက်ခေါင်းထဲသို့ တဆုံးထိုးသွင်းလိုက်ပြီး သူမ၏ ဖင်ကြီးများကို အတင်းဆွဲ၍ သူ၏ ဆီးခုံဆီသို့ ကပ်လိုက်ရင်း သူ၏ ဝိုးတန်ကြီးထိပ်မှ သုတ်ရည်ပူပူနွေးနွေးများကို တပြုတ်ပြုတ်ပန်း၍ ထည့်ကာ ရှေ့သို့ ဟတ်ထိုးကျ၍ သွားသော ထားထားမြင့်၏ ကျောလေးပေါ်တွင် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်ရင်း မှောက်ရက်ပါသွားလေတော့သည်။

တစ်ချိန်ပြီ၍ နောက်တစ်ချိန်လိုးရန်ကိုသာ ထားထားမြင့်အား အတော်ပင် စည်းရုံးခဲ့ရပေမယ့်လည်း နှစ်ချိန်မှစ၍ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ငယ်ရွယ်သူများပီပီ တစ်နေကုန် အားပါးတရ ငိုကြဲ ခံခဲ့ကြလေသည်။ ထိုမျှပင်မကသေး နိုင်ကို ခရီးမထွက်သေးသည့် နောက်နှစ်ရက်တွင်လည်း ဆက်၍ တစ်နေကုန်နီးပါးပင် ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ငိုခဲ့ကြလေတော့သည်။

ထားထားမြင့်သည် အစ်မဖြစ်သူနှင့်အတူ နေထိုင်ရသူဖြစ်သည်။ သူမ၏ အစ်မ ခင်ခင်တင့်သည် အိမ်ထောင်သည် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ခင်ခင်တင့်၏ ယောက်ျားအမည်မှာ ကိုမြင့်ဦးဖြစ်သည်။ ကိုမြင့်ဦးနှင့် ခင်ခင်တင့်တို့သည် အိမ်ထောင်သက် သုံးနှစ်မျှရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း သားသမီး မထွန်းကားခဲ့သေးပေ။ အိမ်တွင် အိမ်သူအိမ်သားအနေဖြင့် ခင်ခင်တင့်တို့ လင်မယားနှင့် ထားထားမြင့်တို့ အပြင် ခင်ခင်တင့်ယောက်ျား ကိုမြင့်ဦး၏ ညီလေး ချိုဦးဆိုသော ကောင်လေးတစ်ယောက်လည်း ရှိသည်။ ချိုဦးမှာ အသက် ၁၆ နှစ်မျှပင်ရှိသေးပြီး ၁၀ တန်းရောက်နေပြီဖြစ်ကာ ညတိုင်းဆိုသလိုပင် ထားထားမြင့်က စာပြပေးရလေသည်။ ယနေ့လည်း ချိုဦးကို စာမေးပွဲ နီးနေပြီဖြစ်၍ ထားထားမြင့်၏ အိပ်ခန်းထဲရှိ ကုတင်ဘေးတွင်ရှိသော စားပွဲတွင် ထားထားမြင့်က စာပြ၍ နေလေသည်။ စာပြ၍ ပြီးသွားသောအခါ ထားထားမြင့်က ချိုဦးကို စာကျက်ခိုင်းထားပြီး သူမက ကုတင်ပေါ် တွင် တက်၍ လှဲကာ ချိုဦးကို ကြည့်နေလေသည်။

ထားထားမြင့်၏ ရည်းစား နိုင်ကို ခရီးထွက်သွားသည်မှာ နှစ်လလောက်ပင် ရှိ၍သွားချေပြီ။ ကာမအရသာ ယောက်ျားအရသာတို့ကို သိ၍နေကာ ထိုအရသာတို့ကို ခံမိ၍နေသော ထားထားမြင့်တစ်ယောက် “အစရှိ နောက်နောင်” “သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေ” ဆိုသော ဆိုရိုးစကားများရှိခဲ့သလို နိုင်ကို ခရီးထွက်သွားပြီးနောက် ထိုအရသာများကို ခံစားရန် အခွင့်အလမ်းက မရှိတော့ပေ။ ဝေးကွာရသော ရက်စွဲများ ကြာလာလေလေ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက်ပို၍ သတိရကာ သူမ၏ စိတ်ဆန္ဒများမှာလည်း ပို၍ ပြင်းပြလေ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သည်ကြားထဲတွင် မနက်က ရေချိုးရန်အတွက် ရေချိုးခန်းသို့ အသွား ရေချိုးခန်းတံခါးကို ဆွဲ၍ အဖွင့်လိုက်တွင် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ဖြင့် တံခါးကို ဂျက်မချပဲ ရေချိုးခန်းထဲတွင် ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ကာ ရေချိုးနေသော ချိုဦးတစ်ယောက် သူ၏ ဦးကို ဆပ်ပြာတိုက်နေသည်နှင့် ကြုံကြုံကြဲသွားလေသည်။ ချိုဦး၏ ဦးကြီးမှာ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ပမာ တုတ်တုတ်ခဲခဲ သန်သန်မာမာဖြင့် ရှိနေရုံမျှမက ထိပ်ဝကြီး ပြနေသည်မှာလည်း ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်သည်ကို ထားထားမြင့်တစ်ယောက် ယခုတိုင်အောင် မြင်ယောင်၍ နေရပါသေးသည်။ ကြောက်စရာကောင်းသလောက် အငိုးခံတဲ့နေရာမှာလည်း သိပ်ကောင်းမှာပဲဟု သူမက တွေးမိလိုက်သေးသည်။ ထို့ပြင် သူမတွေ့ခဲ့ရသော ချိုဦး၏ ဦးမှာ သူမ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အားရပါးရ အငိုးခံဖူးသော နိုင်ကို၏ ဦးထက်ပင် ကြီးလိမ့်ဦးမည်ဟု ထင်မိသည်။ အစ်မဖြစ်သူ ခင်ခင်တင့်တို့ လင်မယားကလည်း ခရီးထွက်သွားကြလေသည်။ သဘက်ခါလောက်မှ ပြန်ရောက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ တစ်အိမ်လုံးတွင် သူမတို့နှစ်ယောက်ထဲသာ ရှိနေကြသဖြင့် အပ်ကျသံပင် ကြားရမယောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်လေ ချိုဦး၏ စာရွက်လှန်လိုက်သော ဖလပ် ဖလပ် ဆိုသော အသံလေးသာ ထွက်ပေါ် လာတတ်လေသည်။ ထို့နောက် တိတ်ဆိတ်မြဲ တိတ်ဆိတ်၍ သွားရပြန်သည်။

ထားထားမြင့်သည် ချိုဦး၏ ပေါင်ကြားကို လှမ်း၍ ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ပေါင်ကြားထဲမှ ဦးကြီးနှင့်သာ အခုနေ အငိုးခံရလျှင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ ဘယ်သူမှလည်း သိမှာမဟုတ်ဘူး ဟုတွေးရင်း ထားထားမြင့်၏ ဝောက်ပတ်မှာ ယားယံလာပြီး ရွစ်ရွစ် ဖြစ်လာရလေသည်။ ချိုဦးကလည်း စာကျက်ရင်း မနက်က ရေချိုးခန်းထဲတွင် သူ၏ ဦးကို တွေ့လိုက်တော့ ဖြစ်ပေါ် ပြောင်းလဲသွားသော ထားထားမြင့်၏ မျက်နှာလေးနှင့် အတန်ကြာသည်အထိ သူ၏ ဦးကြီးကို စိုက်၍ ကြည့်နေပြီးမှ ရေချိုးခန်းတံခါးကို ပိတ်၍ ထွက်သွားသော ထားထားမြင့်၏ မနက်က ဖြစ်နေပုံကို ပြန်၍ တွေးနေမိသေးသည်။ တဆက်တည်းမှာပင် သူ မကြာခဏ တွေ့မြင်ဘူးနေကာ တပ်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော ထားထားမြင့်၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုလည်း တွေးမြင်မိနေသည်။

ချိုဦးသည် အပေါင်းအသင်းကောင်း၍ လေးငါးကြိမ်ထက်မနည်း အပျော်အပါး လိုက်စားဖူးသူဖြစ်သည်။ မိန်းမ၏ အရသာကို ကောင်းကောင်းသိနေကာ မိန်းမကိုလည်း ငိုးဘူးသူ ငိုးတတ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ချိုဦး၏ ပေါင်ကြားကို ကြည့်ရင်းကမှ ရမက်တွေထန်ကာ ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြလာရသော ထားထားမြင့်သည် အသာပင် မသိမသာ သူမ၏ လက်တစ်ဖက်ကို ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲ ထည့်၍ သူမ၏ ဝောက်ပတ်ကို

ထမီပေါ် မှ အုပ်၍ ကိုင်ကာ စမ်းလိုက်မိသည်။ ထိုအခိုက် ချိုဦးက ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြီး သူမကို ကြည့်လိုက်လေသည်။ ထိုစဉ် ထားထားမြင့်က ပြုံးတုံ့တုံ့ မခိုးတရို့လေး လုပ်ပြလိုက်လေ၏။ ချိုဦး စိတ်ထလာအောင် ညှုလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ဗိုက်နာလိုက်တာ မမရာ . . အိမ်နောက်ဖေး ခဏ သွားဦးမယ်”

ချိုဦးက ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားလေသည်။ ချိုဦး ထွက်သွားပြီးသည်နှင့် အိပ်ယာပေါ် တွင် တစောင်လေးလှဲနေသော ထားထားမြင့်သည် ပက်လက်လှန်လိုက်၍ ထမီကို ခူးပေါ် အောင်လှန်လိုက်ပြီး ခူးတစ်ချောင်းကို ထောင်ကာ တစ်ချောင်းကို ဆင်းထားလိုက်သည်။ သူမ၏ အင်္ကျီကြယ်သီးနှစ်လုံးကို ဖြုတ်၍ အင်္ကျီစကို ဘေးသို့ လှန်ချထားလိုက်လေသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်သို့ ပစ်၍ ဂုတ်ပိုးအောက်၌ ယှက်၍ ထားလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ထားထားမြင့်သည် ထမီအောက်စလွတ်ကာ ဝှောက်ပတ်မှာ ဟောင်းလောင်ကြီး ဖြစ်နေပြီး ရင်ကော့ထားသဖြင့် နို့နှစ်လုံးက ချွန်ထွက်လျှက် နို့အုံကြီးမှာ တစ်ဝက်လောက်တောင် ပေါ် ထွက်နေလေသည်။ ချိုဦးမှာ အတော်လေးကြာမှ ပြန်လာပြီး သူ့မျက်လုံးများမှာ ထားထားမြင့်ထံ ရောက်သွားရာမှ ခွာ၍ မရဖြစ်သွားရလေသည်။

ထားထားမြင့်၏ ပေါင်သားကြီးများမှာ ဝင်းဝါ၍ နေရုံမျှမကပဲ တစ်လုံးတစ်ခဲကြီးဖြစ်နေကာ ပေါင်ရင်းအတွင်းဖက်မှ ထမီအောက်တွင်ကား အနည်းငယ်မဲမှောင်ပြီး ခပ်ရေးရေး ဖြစ်နေသည်။ ထားထားမြင့်၏ ရင်သားအစုံမှာ အကုန်မပေါ် သော်လည်း တစ်ဝက်သာသာလောက်ပေါ် နေသဖြင့် မို့မောက်၍ ဝင်းအိနေလေသည်။

ချိုဦးမှာ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ရင်တွင်းမှ တဖိန်းဖိန်းဖြင့်ဖြစ်ကာ မျက်လုံးများမှာ အရောင်တဖိတ်ဖိတ်ဖြစ်သွားလျှက် ထားထားမြင့်၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ မျက်တောင်မခတ်ပဲ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူ၏ ပေါင်ကြားထဲမှ ခိုးကြီးကလည်း ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ထောင်ထောင်ထလာပြီးလျှင် သူ၏ စိတ်တွေကပါ ထကြွ သောင်းကျန်းလာသည့်အတွက် ပိုးစိုးပက်စက် လှစ်ပြ၍ ညှုခေါ် သလိုဖြစ်နေသော ထားထားမြင့်ရှိရာသို့ ချိုဦးသည် တဖြေးဖြေး ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

“မမ . . .”

“ဘာလဲ ချိုဦး . . . ဟင် . . . လာလာ မမ နှိပ်ပေးမယ်”

ထားထားမြင့်သည် သူမ၏ကိုယ်ကို တဖက်သို့ တိုးကပ်ပြီး ချိုဦးကို နေရာပေးလက်သည်။ ချိုဦးကလည်း ထားထားမြင့်၏ ဘေးတွင် ပက်လက်ကလေးလှန်၍ အိပ်လိုက်လေသည်။

“မင်း အသာလေးမိန်းနဲ့ . . . မမ မင်းဗိုက်ကို နှိပ်ပေးမယ်”

ထားထားမြင့်သည် ထ၍ ထိုင်လိုက်ပြီးလျှင် ချိုဦး၏ ဗိုက်ကို ခပ်ဖွဖွလေး နှိပ်ပေးနေသည်။ ချိုဦးသည် ထားထားမြင့်က တစ်ခါတစ်ခါ ရှေ့သို့ ကုန်း၍ နှိပ်လိုက်သည့်အခါ သူ့မျက်နှာပေါ် သို့ ဝဲကာ ဝဲကာ ကျလာသော ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး ဖောင်းဖောင်းအိအိကြီး ဖြစ်နေသည့် ထားထားမြင့်၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို အငမ်းမရ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းက သူ၏ ခိုးမှာ တငေါက်ငေါက် ထောင်ထောင်ထနေတော့သည်။ ထားထားမြင့်သည် ဒီယုန်မြင်၍ ဒီခြုံထွင်သူပီပီ ရှေ့သို့ကုန်း၍ နှိပ်ဟန်ပြုကာ သူမ၏ နို့ကြီးများကို ချိုဦး၏ မျက်နှာနှင့် ထိလှမတတ်ဖြစ်အောင်ပင် လုပ်၍ ပေးနေလေသည်။ ထို့ပြင် ဝတ်ထားသော ပုဆိုးဖောင်း၍ ချွန်ထွက်လာအောင်ပင် မတ်ထောင်နေသော ချိုဦး၏ ခိုးကြီးကို ထားထားမြင့်သည် မြင်လိုက်ရပြန်ကာ သူမ၏ ရင်ထဲတွင် ကိုင်ရတော့မလို ထိရတော့မလိုဖြစ်လျက် သူမ၏ ဝှောက်ပတ်ကလည်း တလှုပ်လှုပ် တရွရွဖြစ်ကာ အလွန်ပင်ထကြွ၍ လာတော့သည်။

ထားထားမြင့်သည် ချိုဦးကို နှိပ်ရင်း နှိပ်ရင်းဖြင့် ချိုဦး၏ ခိုးကြီးမှာ တောင်နေသည်ကို သိလိုက်ရသဖြင့် ရှက်နေ ကြောက်နေ မျက်နှာပူနေစရာ မလိုတော့ပဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဖြစ်၍ လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ လက်က မသိမသာပင် ချိုဦး၏ ပုဆိုးကို ဆွဲဆွဲချမှုကြောင့် တဖြေးဖြေး အောက်သို့ လျှောလျှောကျလာသဖြင့် အမွှေးများပင်ပေါ် ၍လာရာ သူမသည် တပ်မက်စွာဖြင့် ကြည့်နေလိုက်သည်။ နောက်မှ ထားထားမြင့်သည် ချိုဦး၏ ဗိုက်ကို အပေါ် မှအောက်သို့ ပေါင်ရင်းအထိ ခပ်ဖိဖိလေး

လက်ဖြင့်သပ်ချပေးလိုက်သည့်အခါတွင်မူကား ဦးကြီးမှာ သူမ၏ လက်အောက်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍ သွားရပြီး ဦးကြီးကို လက်ဖြင့် သပ်ပေးနေသလိုဖြစ်နေလေသည်။

ချိုဦးသည် သူ၏ ဦးပေါ်သို့ ထားထားမြင့်၏ လက်ရောက်ရောက်လာသည်နှင့် သူ၏ ဦးကို ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ တောင်တောင်ပေးလိုက်သည့်အခါတွင်တော့ ထားထားမြင့်ကလည်း ဤသည်ကို သိသဖြင့် သူမ၏ ခေါက်ပတ်မှာလည်း ယားသထက် ယားယံလာရလေသည်။ ခေါက်ရည်လေးများပင် စိမ့်၍ ထွက်ကျလာပြီးဖြစ်ကာ သူမ၏ ဖင်အောင်တွင် စိုစိစိဖြစ်ကာ စိတ်ထဲတွင်လည်း မရိုးမရွဖြစ်လျက် အ- ဝိုးခံချင်စိတ်များ ပြင်းပြ ထကြွလာလေသည်။

ထို့အတွက် ချိုဦး၏ ဦးပေါ်သို့ သူမ၏လက်ရောက်သွားသည့်အခါတွင် ဦးကို မသိမသာ ဆုပ်၍ ညှစ်ညှစ်ပေးရင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန် အချက်ပေးနေလေသည်။

“ချိုဦး . . .”

ထားထားမြင့်က ရမက်လွမ်းသော မျက်လုံးကြီးများဖြင့်ကြည့်ကာ ခေါ် လိုက်လေသည်။

“ဗျာ . . .”

ချိုဦးကလည်း ထားထားမြင့်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကြိုး၍ တပ်မက်စွာဖြင့်ကြည့်ကာ ထူးလိုက်လေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဟင်”

“မမ သိတဲ့အတိုင်းပဲ . . .”

“ခက်တာပဲ . . .”

“ဘာခက်တာလဲ မမရဲ့ . . . အလွယ်လေးပါ”

“ဘာလွယ်တာလဲ”

“မမကလဲ သိသားနဲ့ဗျာ . . .”

“ဖြစ်ပါ့မလားကွယ် . . .”

“အိုး . . . ဖြစ်ပါတယ် . . .”

“ဖြစ်ရင်လဲ ပြီးရော . . .”

ချိုဦးလဲ့နေရာမှ ထထိုင်လိုက်သည်နှင့် ထားထားမြင့်ကလည်း ထိုင်နေရာမှ အိပ်ယာပေါ် သို့ ပက်လက်လေး လှန်ချလိုက်တော့သည်။ အာသာဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြင့် ရမက်မီးခိုးတွေလျှံနေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တပ်မက်စွာဖြင့် ကြည့်နေကြလေသည်။

အတန်ကြာမှ ချိုဦးက ဘာမပြောညာမပြောဖြင့် ထားထားမြင့်ကို အတင်းဖက်၍ လေးငါးဆယ်ခါ ဖက်ကာ ဖက်ကာ နမ်းလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းချင်းတော့ကာ တအားစုပ်နမ်းလိုက်လေသည်။ ချိုဦးသည် ထားထားမြင့်၏ ရင်ဘတ်တွင် ကျန်ရှိနေသေးသော အင်္ကျီကြယ်သီးများကို လွယ်လွယ်ဖြင့် ဖြုတ်၍ မရသဖြင့် ဆွဲ၍ ဖြုတ်လိုက်ရာ သူမ၏ တစ်ထပ်တည်း ဝတ်ထားသော အင်္ကျီမှာ စုတ်ပြဲ၍ ကျွတ်ထွက်သွားရတော့သည်။ ထို့နောက် ထမီကိုပါ ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။ ဤသို့ ချိုဦးက ခပ်ကြမ်းကြမ်းလုပ်နေသည်ကို အ- ဝိုးခံချင်နေပြီဖြစ်သော ထားထားမြင့်က ငြိမ်၍ ခံနေလေသည်။

ထို့နောက် ချိုဦးသည် ထားထားမြင့်၏ ဒူးနှစ်လုံးကို ဆွဲ၍ထောင်လိုက်ရာ ခေါက်ပတ်မှာ ပြအာသွားပြီး အတွင်းဖက်မှ ခေါက်စေ့လေးမှာ ပြူး၍ ထွက်လာသည်။ ချိုဦးသည် ထိုမျှနှင့် အားမရသေးပဲ ခေါက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုကို လက်မဖြင့် ဖိ၍ဖြုတ်လိုက်ရာ ခေါက်ပတ်မှာ အစွမ်းကုန်ပြုသွား၍ နီရဲသော ခေါက်ပတ်အတွင်းသားများမှာ စုထွက်လာပြီး အလယ်မှ ခေါက်စေ့လေးမှာ ကားဟ၍ ပြားပြားချွန်ချွန်လေးနှင့် ငေါက်တောက်လေးဖြစ်၍ နေလေသည်။

ချိုဦးသည် ထားထားမြင့်၏ ခေါက်စေ့လေးအား လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့် ညှပ်ခါ ဆွဲကြည့်လိုက်သေးသည်။ ထားထားမြင့်သည် သူ၏ ဒူးနှစ်လုံးကို လက်ဖြင့်ဆွဲ၍ ဖက်ကို မြှောက်ထားပေးထားသဖြင့် ချိုဦးလုပ်ချင်သလို လုပ်နိုင်ရန် မျက်စိကိုမှိတ်၍ ငြိမ်နေပေးလိုက်သည်။ ခေါက်စေ့လေးကို ဆွဲကြည့်ရာမှ ချိုဦးသည် ခေါက်ပတ်ထဲသို့ လက်ညှိုးဖြင့်ထိုး၍ ရစ်ကာပတ်ကာ မွေပေးလိုက်ရာ စီးထန်းထန်း ခေါက်ရည်များ တစ်မိမိမိမိ ယိုထွက်ကျလာပြီး “စွပ် . စွပ် . စွပ်” ဟုပင်

မြည်နေလေသည်။

ဤအချိန်တွင် ထားထားမြင့်သည် အငြိမ်မနေနိုင်တော့ပဲ ခောက်ခေါင်းထဲမှလည်း အလွန်အမင်း ယားယံလာသဖြင့် ခါးကိုကော့ကာ တွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး ခောက်ပတ်မှာလည်း ပွစိပွစိဖြစ်လာ၍ စိလိုက်ပြလိုက် ဖြစ်နေသည်။ အရည်များကလည်း အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်မှနေ၍ သူမ၏ ဖင်အောက်သို့တိုင်အောင်ပင် စီးကျနေတော့သည်။

“တော်ရောပေါ့ကွယ် . . ချိုဦးရယ်

ချိုဦးက ဘာမှပြန်မပြောပဲ ခောက်ခေါင်းကိုသာ လက်နှင့်မွှေရင်း ရှေ့သို့ကုန်း၍ နို့သီးခေါင်းကို လျှာဖြင့်ယက်ပေးလိုက်သည်။ ထိုမှတဖန် ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့ခဲ၍ စုပ်ယူလိုက်သည့်အခါတွင်တော့ ထားထားမြင့်မှာ ငါးဖယ်ပျံသလို လူးပျံကာ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာတော့သည်။ ထိုမျှပင်မကသေး ထားထားမြင့်၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက တဆတ်ဆတ်တုန်လာရတော့သည်။

“ချိုဦးရယ် တော်ပါတော့ကွယ် မမ မနေတတ်တော့ဘူး”

ထိုအခါကျမှ ချိုဦးက ဦးကိုကိုကို၍ ခောက်ပတ်အဝကို သေသေချာချာ တော့သွင်းလိုက်တော့သည်။ ထိုအခိုက် ထားထားမြင့်က သူမ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို ကိုင်၍ဖြုတ်ပေးထားလေသည်။ ချိုဦးသည် ဖြုတ်ပေးထားသော နီရဲနေသည့် ကြီးထဲသို့ ဦးကို ဒစ်မြုပ်ရုံသွင်းပြီး ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်လုပ်ရင်း သူ၏ ဦးကို ခောက်ပတ်ထဲတွင် ငေါက်ကနဲ ငေါက်ကနဲနေအောင် ကော့၍ ကော့၍ ပေးနေလေတော့သည်။

ထားထားမြင့်မှာ အံ့ကိုကြိတ်၍ မျက်လုံးများနီလာသည်အထိ အသက်ကိုအောင့်ပြီး ယားသည့်ဒါဏ်ကို အလူးအလဲခံနေရကာ သူမ၏ ခောက်ပတ်ကြီးပါ ပွင့်ထွက်သွားမတတ် ရွတ်ကလာပြီး အသက်ရှူပင်မှားကာ ဒေါသလေးပင် ဖြစ်၍ နေရလေသည်။

“ချိုဦး လုပ်မှာဖြင့်လုပ်ကွာ . . မမကို ညှင်းဆဲမနေနဲ့”

“ဟဲ . . ဟဲ . . ဟဲ . . မမကလဲ ဖြေးဖြေးပေါ့ဗျာ”

ချိုဦးသည် ထားထားမြင့်တစ်ယောက် ဘယ်လောက်ခံချင်နေသည်ကို သိရသဖြင့် အားရစွာရယ်ရင်း ကြေနှပ်သွားရလေသည်။

“ဖြေးဖြေးလုပ်မနေပါနဲ့ ချိုဦးရယ် . . ငါ့ကို ညှင်းဆဲနေတာ တော်ပါတော့”

“ဘာညှင်းဆဲလို့လဲ”

“ဘာညှင်းဆဲရမှာလဲ ငါဘယ်လိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို မင်းမသိဘူးလား”

“ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ယားလို့သေတော့မယ် . . ချိုဦး . . မင်းစိတ်ရှိလက်ရှိ ဆွထားတာ ငါမနေတတ်တော့ဘူး ယားလှပြီ မင်း-
ဦးကြီးကို ခုလို မဝင်တဝင် တစ်လစ်ကြီး လုပ်မထားစမ်းပါနဲ့ ထိုးထည့်လိုက်ပါတော့ မောင်လေးရယ် . . . မမကို ငိုပါတော့နော် . . ”

ထားထားမြင့်သည် ပြောပြောဆိုဆို သူမ၏ ဖင်ကို မပြီး မြောက်ကာကော့ပေးလိုက်သည်။ ချိုဦးကလည်း ငိုရန်အကောင်းဆုံးအချိန် ထားထားမြင့်ကလည်း စိတ်အထဆုံးအချိန် ရောက်လာပြီဖြစ်သဖြင့် ဦးကို အရင်းထိဝင်အောင် မနူးမမြန် ခပ်မှန်မှန်လေး ငိုလေတော့သည်။

“အား . . ကောင်းလှချည်လား မောင်လေးရယ် . . မမဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခံရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး”

ချိုဦးက မှန်မှန်လေး ငိုနေရာမှ ခပ်သွက်သွက်လေး ထိုးထိုးသွင်းရင်း ငိုနေလေပြီ။

“မမခောက်ပတ် အရည်ရွှဲ ပြဲပြဲကြီးကို လုပ်ချင်နေတာ ကြာလှပြီ ခုမှပဲ လုပ်ရတော့တယ် . .

ကောင်းတယ် မမရာ . . မမခောက်ပတ်က ငိုလို့ တကယ်အရသာရှိတာပဲ ကြားလားမမ”

“ဘာကြားရမှာလဲ ငိုမှာငိုစမ်းပါ”

ထားထားမြင့်၏ ခောက်ပတ်ကြီးမှာ အရည်တွေရွဲနေသဖြင့် “ပြတ် . . ပလွတ် . . စွပ် . . စွပ် . . ”

ဟူသော အသံလေးများပင် မြည်နေလေသည်။

“မကြားဘူးလား မမရ စွပ် . . ပြတ် . . ပြတ် . . နဲ့လေ”

“ကြားပါတယ် . . . ကဲ . . . ဝိုး”

ချိုဦးမှာ စိတ်ထလာသဖြင့် တားမရ ဆီးမရ ကွဲချင်ကွဲ ပြဲချင်ပြဲ တအားဆွဲဝိုးတော့သည်။ အားမရသဖြင့် ထပ်ခါ ထပ်ခါ ဆောင့်သည်။

“အမလေး . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရာ . . . နာနာဆောင့်ပေးစမ်းပါ . . . နာနာလေး ဆောင့် . . .”

ချိုဦးက အားဖြင့် ဖိဖိချရင်း ဆောင့်သည်။ ထားထားမြင့်က သူမ၏ဖင်ကို ကြွကြွပေးသည်သာမက အားမရနိုင်သဖြင့် ကော့ကော့ပြီး ထိုးပေးလိုက်သေးသည်။

“ဝိုးပြီ မမရေ”

“ဝိုး . . . ဝိုး . . . မင်းစိတ်ကြိုက်ဝိုး . . . ဟုတ်ပြီ . . . ဟုတ်ပြီ . . . ဆောင့် . . . ဆောင့် . . .”

ချိုဦးက အားရပါးရ ဆောင့်နေသည်။

“အမလေးတော့ အခုလို ဆောင့်တာ ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရာ”

ချိုဦးက နွားသိုးကြိုးပြတ်ပမာ တအားထိုး တအားဖိဝိုးနေရာ ဝိုးသူရော အဝိုးခံရသူပါ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မဆိုထားဘိ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို အမှောင်ဖုံးကာ မိုးမမြင် လေမမြင် -

ဝိုးလိုက်ခံလိုက်ကြနေတော့သည်။

“မောင် . . . မောင် . . . လေး . . . ဟင်း . . . ဟင်း အမလေး မောင်လေးရယ် . . . အင်း . . . အင်း . . .”

ထားထားမြင့်တစ်ယောက် ပြီးသွားပြီဆိုတာကို သိလိုက်ရသော ချိုဦးက အတွေ့အကြုံရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်သည့်အတိုင်း ထားထားမြင့်တစ်ကိုယ်လုံး ခါယမ်းသွားချိန်တွင် အားကုန်ဆောင့်၍ - ဝိုးပေးလိုက်ပြီး သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေး ငြိမ်သက်သွားစဉ်မှာတော့ ချိုဦးက ထားထားမြင့်၏ ဧကန်ပတ်ထဲမှ သူ၏ ဝိုးတန်ကြီးကို စောစောက တအားဆောင့်တုန်းကလို တဆုံးနီးပါး မထုတ်တော့ပဲ တစ်ဝက်လောက်ကိုပဲ ထုတ်ကာ ထုတ်ကာနှင့် တစ်ချက်ခြင်း ခပ်မှန်မှန်လေး ဆောင့်ပြီး ဝိုးပေးနေတော့ရာ ထားထားမြင့်က ချိုဦး၏ မျက်နှာကို သူမ၏ မျက်လုံးလေးတွေကို အားယူပြီး ဖွင့်ကြည့်ရာက ချစ်လို့မဆုံးဖြစ်နေရပါသည်။ ချိုဦးကိုယ်တိုင်မှာတော့ မပြီးသေးပဲရှိကာ ထိုသို့ မပြီးအောင်လည်း ချိုဦးက ထိန်း၍ ထားလေသည်။

အတန်ကြာအောင် တစ်ချက်ခြင်း ဆက်ပြီး ဆောင့်ဝိုးပေးနေတော့ ထားထားမြင့်မှာ မကြာမှီမှာပင် နောက်တစ်ကြိမ် စိတ်များ ပြန်ထလာရချေပြီဖြစ်သည်။ ချိုဦးသည် တစ်ချက်ခြင်း ဆောင့်ဝိုးပေးနေရာမှ ထားထားမြင့် တစ်ယောက် စိတ်ပါလာပြီဆိုသည်ကို သိသည်နှင့် သူ၏ ဝိုးကြီးကို အဆုံးနီးပါးမျှ ဆွဲ၍ ဆွဲ၍ ထုတ်ကာ သုံးချက်မျှ အားကုန်ဆောင့်လိုက်သည်။

“ဖွတ် . . . အင့် . . . ပြတ် . . . အား . . . ဖွတ် . . . အင့် . . . ပြတ် . . .”

ပြီးတော့မှ ချိုဦးသည် သူ၏ ဝိုးကြီးကို ထားထားမြင့်၏ ဧကန်ပတ်ထဲမှ အပြီးတိုင် ဆွဲထုတ်လိုက်လေတော့သည်။ သူဘာလုပ်မလဲ ဟူသော အတွေးဖြင့် ထားထားမြင့်က သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို မှေးစင်း၍ ကြည့်နေလေသည်။

ချိုဦးက ထားထားမြင့် ချွတ်ထားသော ထမီလေးကို လှမ်း၍ ယူလိုက်ပြီး ပေကျံနေသော သူမ၏ ဧကန်ပတ်အံ့ တစ်ခုလုံးနှင့် ပေါင်ခြံတို့ကို သုတ်ပေးနေလေသည်။ ပြီးတော့ ထားထားမြင့်၏ ဧကန်ပတ်လေးကိုပင် အဝတ်ကို လက်ထိုးသွင်းပြီး ဧကန်ပတ်ဝလေးကိုပါ သန့်စင်ပေးလိုက်ပါသည်။ ပြီးသည်နှင့် ချိုဦးသည် သူ့လက်ထဲမှ ထားထားမြင့်၏ ထမီလေးကို ကုတင်ခြေရင်းသို့ ပို့လိုက်လေသည်။ သည့်နောက်တွင်တော့ ပြန်၍ ဆင်းထားသော ထားထားမြင့်၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ချောင်းကို ခူးကွေး၍ ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထားထားမြင့်၏ ပေါင်လေးနှစ်လုံးကို ဆွဲ၍ ကားပေးလိုက်ရာက သူမရဲ့ ဧကန်ပတ်ကြီးကို ချိုဦးက သေသေချာချာ ငုံ့၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ထားထားမြင့်ဧကန်ပတ်ကြီးသည် နှုတ်ခမ်းသားကြီးနှစ်ခု ဖေါင်းတင်း၍နေကာ ထိုနှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကြားအတွင်းမှ နီတာရဲ့ ဧကန်စေ့လေးသည် လက်ဖြင့် ကော်ထုတ်ထားသလို ပြုတစ်တစ်လေး ဖြစ်၍ နေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ထားထားမြင့်ကလည်း ချိုဦး၏ ဝိုးတန်ကြီးကို ငေးကာ ကြည့်နေသည်။ ဝိုးတန်ကြီးမှာ အရည်တွေစိုရွဲကာ တစ်ခါမှ မပြီးသေးသဖြင့် မာတင်းပြီး

ပြောင်လက်နေသည်။

“အိုး . . မောင်လေး . . ဟဲ့ . . အို . . အို . . ”

ဟုတ်ပါသည်။ ချိုဦးသည် သူမ၏ ကားထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ သူ၏ မျက်နှာကြီးကို မှောက်၍ ချလိုက်ပြီး ဖောင်းတင်းနေသည့် ထားထားမြင့်၏ ဝှက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကို လျှာဖြင့် အပြားလိုက်ကပ်၍ အောက်မှနေ၍ အပေါ် သို့ ပင့်တင်ပြီး ယက်တင်ပေးနေသည်။

“အ . . ဟင်း . . ဟင်း . . မင်းကွယ် . . ကြံကြံဖန်ဖန်”

ထားထားမြင့်၏ စိတ်ထဲတွင်တော့ အကြိုက်တွေ့နေရလေသည်။ ခဏကြာမျှ သူမ၏ ဝှက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးများကို ထိုးထိုးပြီး ယက်ပေးလေလေ မကြာမှီမှာပင် ထားထားမြင့်၏ ခါးလေးမှာ ကော့ကော့ပြီး တက်လာပါတော့သည်။ ဒီအချိန်မှာပဲ သူမ၏ ဝှက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားထဲက ပြုတ်တစ်ပြား ထွက်နေသော ဝှက်စေ့လေးကို ချိုဦးက လျှာဖြင့် ထိုးထိုးပြီး ယက်ပေးလိုက်သည်။

“အ . . အမလေး . . မောင် . . အား . . မောင်လေး . . အ . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ဟင်းဟင်း”

ထားထားမြင့်၏ ဝှက်ဖုတ်ကြီးမှာ ကော့၍ တက်သွားပြီး ချိုဦးက သူမ၏ ဝှက်စေ့ကို ယက်တာ ရပ်လိုက်တော့မှ ကော့တက်နေသော သူမ၏ ဝှက်ပတ်ကြီးက အောက်သို့ ပြန်ကျသွားသည်။ ယက်နေတဲ့ တန်းလန်းမှာပင် ရည်လေးများကလည်း စီးကနဲ ထွက်လာကြတော့သည်။

ထို့နောက်တွင်တော့ ချိုဦးသည် သူမ၏ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို လက်မနှစ်ချောင်းဖြင့် ဖြကာ အတွင်းသားနုလေးများ နီရဲစွာပေါ် လာတော့ ချိုဦးက လျှာကို ထိုးသွင်းပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ယက်ပေးလိုက်တော့သည်။

“အား . . အီး . . ရှိုး . . အ . . အ . . ဟင်း . . အီး . . ”

ထားထားမြင့်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်သွားရပြီး ချိုဦး၏ ခေါင်းကို သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ညှပ်ပြီးကိုင်ကာ သူ၏ ဆံပင်တွေကြားကို လက်ချောင်းလေးထိုးသွင်းလိုက်ပြီး ချိုဦး၏ ဆံပင်တွေကို ပွတ်ကာ သပ်ကာနဲ့ ထိုးဖွပေးနေပါတော့တယ်။

ခဏကြာတော့မှ ချိုဦးက သူ့လျှာကို ထားထားမြင့်၏ ဝှက်ခေါင်းထဲမှ ပြန်၍ထုတ်ကာ သူ့မျက်နှာကိုလည်း သူမ၏ ဝှက်ပတ်ဆီမှ ခွာလိုက်ပြီး ထ၍ ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ထားထားမြင့်မှာတော့ စောစောက အတော်ပင် အီစလံဝေသွားခဲ့ရသဖြင့် အခုမှ အသက်ကို ဝအောင် ရှုနေရလေသည်။

“မမ ကျွန်တော် လုပ်ပေးတာကောင်းလား”

“အင်း . . . ”

“ဘာ . အင်းလဲ . ”

“မင်းလုပ်ပေးတာ ကောင်းပါတယ်ကွယ်”

ပြောရင်းက ထားထားမြင့်သည် လူးလဲ၍ ထထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမသည် ချိုဦးကို တွန်း၍ လှဲလိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် ထားထားမြင့်က ချိုဦး၏ ခါးတစ်ကြီးကို ကိုင်ကာ ရှေ့သို့ကုန်းပြီး သူမ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး စုပ်ပေးလိုက်တော့သည်။ ချိုဦး၏ ကိုယ်လုံးကြီးမှာ ဆတ်ကနဲပင် တုန်သွားရတော့သည်။

ပြီးတော့ ထားထားမြင့်က ချိုဦး၏ ဒစ်ကြီးကို ပါးစပ်နှင့် ငုံထားရာက ထိပ်ဖူးကြီးကို လျှာနဲ့ ယက်ပေးလိုက် ဒစ်ကြီးကို သူမ၏ လျှာဖြင့် လှည့်ပတ်ပြီး ယက်ပေးလိုက်တော့သည်။

“အီး . . မမ . . ဟင်း ဟင်း . . ကောင်း . . ကောင်းလိုက်တာ . . မမရယ် . . ဟင်းဟင်း”

ချိုဦး၏ ပါးစပ်မှ အသံတွေထွက်လာတော့သည်။ ပြီးတော့ ချိုဦး၏ ခါးကြီးမှာလည်း ကော့၍ တက်ကာ တက်ကာ ဖြစ်နေရသည်။ ထို့ပြင် ချိုဦး၏ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောကြီးတွေမှာလည်း တဖျင်းဖျင်းနဲ့ ဖြစ်နေရပါသေးသည်။

ချိုဦး၏လက်က သူမ၏ တင်သားကြီးကို လှမ်း၍ ကိုင်လိုက်ရမှ ဖျစ်ညှစ်နယ်ပေးနေရင်း နောက်သို့ ပြူးထွက်နေသော ထားထားမြင့်၏ ဝှက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် စမ်းကိုင်ပြီး လက်ညှိုးလေးဖြင့် အထက်အောက် ထိုး၍ ကလိပေးကာ ဝှက်ဖုတ်အတွင်း နှုတ်ခမ်းသားလေးများကိုပါ

ပွတ်သပ်ပြီးဆွပေးလိုက်တော့ . .

ထားထားမြင့်က ချိုဦး၏ ဦးတန်ကြီးကို တင်းတင်းရင်းရင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူမရဲကလျာဖျားနဲ့ ထိပ်ဖူးကြီးကို လှည့်ပတ်ကာ ယက်ပေး ပွတ်ပေးနေတဲ့အပြင် သူ့နှုတ်ခမ်းချစ်လွှာကလည်း ချိုဦး၏ ဦးတန်ကြီးကို ဖိကပ်ကာ ညှပ်ထားပြီး သူမရဲ့ခေါင်းကို ရှေ့တိုးနောက်ငင်နဲ့ လုပ်ပေးကာ ထားထားမြင့်သည် ချိုဦး၏ -
ဦးကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်လေးဖြင့် ငိုပေး၍ နေလေသည်။

ပြီးတော့မှ ထားထားမြင့်က သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဦးတန်ကြီးအဖျားနားထိ ဆွဲကာ ကိုင်ပြီး ဒစ်ကြီးအောက်နားလေးမှာတင် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ဖိကပ်ပြီး ယက်လိုက်ရာက ထိပ်ဖူးတစ်ခုထဲကိုသာ အားရပါးရ စုပ်ပေးနေရင်း သူမ၏ လျှာကလည်း ဦးထိပ်ဖူးတစ်ခုလုံးကို အဆက်မပြတ် လှည့်ပတ်ကာ ယက်ပေးနေတော့ရာ ချိုဦးမှာ ခေါက်ဖုတ်ကို ငိုရတာထက်ပိုပြီး အရသာတွေ့နေလေတော့သည်။

ခဏကြာတော့မှ ထားထားမြင့်သည် ဦးစုပ်ပေးရင်း ရမက်တွေ အဆမတန် ပြင်းထန်လာရကာ ခံချင်စိတ်တွေကလည်း တားမနိုင် ဆီးမရ ဖြစ်လာရသဖြင့် ချိုဦး၏ ဦးတန်ကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်ထဲမှ ချွတ်လိုက်ပြီးနောက် သူမ၏ မျက်နှာကို ဦးတန်ကြီးပေါ် မှ ကြွကာ ကုန်း၍ ထားသော သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ရှေ့သို့တိုးလိုက်ပြီး ချိုဦး၏ ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို ရွတ်ကနဲ ရွတ်ကနဲနေအောင် နမ်းလိုက်ပြီးမှ ထားထားမြင့်သည် ချိုဦး၏ ဘေးတွင် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို လှဲ၍ ချလိုက်ပါတော့သည်။

ချိုဦးကတော့ ထားထားမြင့်တစ်ယောက် မချိမဆန့် အငိုခံချင်နေပြီဆိုတာကို သိလိုက်ပါပြီ။ ဒါပေမယ့်လည်း ထားထားမြင့် စုပ်ပေးထားသဖြင့် သူ့မှာလည်း မချိမဆန့်ဖြစ်နေသော အရှိန်ကလည်း သိပ်ပြီးမကျသေးလေတော့ အသာပင် ပက်လက်လှန်၍ လှဲကာ ချိုဦးသည် အသက်ကို မှန်မှန် ရှုနေပါတော့သည်။

“မောင်လေး . . ”

“ဟင် . . ”

“မင်း . မမကို ချစ်လားဟင် ”

“ဘာကို ချစ်ရမှာလဲ . . ”

ချိုဦးသည် သူမ၏ မျက်နှာကို မကြည့်ပဲ ပြန်၍မေးလိုက်သည်။ သူ့အမေးကို ကြားလိုက်ရတော့ ထားထားမြင့်က ပြုံးလိုက်ပြီး ချိုဦးလှဲနေရာဖက်သို့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို စောင်းကာ သူမ၏ လက်လေးတစ်ဖက်က ချိုဦးကို ဖက်လိုက်သည်။

“ဟောဒီ မမ တစ်ကိုယ်လုံးကို ချစ်လားလို့ မေးတာပေါ့”

“အင်း . . ချစ်ပါတယ်”

ချိုဦးက ချစ်တယ်လို့ ဖြေလိုက်ပေမယ့်လည်း ချိုဦး၏ ဖြေလိုက်သော အသံကြောင့် ထားထားမြင့်၏ ရင်ထဲတွင် အားမလို အားမရလေးဖြစ်၍ သွားရသဖြင့် သူမ၏ လက်က ချိုဦး၏ ကိုယ်ကို ပို၍တင်းစွာ ဖက်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ ထားထားမြင့်က ချိုဦး၏ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ကာ အကဲခတ်လိုက်သည်။

“မင်းက အမောပြေရင်လည်း ထက္ခာ မမကို လုပ်ပေးဦး”

“ဒီတစ်ခါ ဘယ်လိုခံချင်လဲ ပြောလေ”

“အို . . . ”

ခံတော့ခံတာပေါ့ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီလိုကြီးပြောတာ ခံလိုက်ရတော့ ထားထားမြင့်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ နို့ရဲ့ပြီးသွားရသည်။

“ပြောပါ မမရဲ့ မမနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့က လင်မယားတွေတောင်ဖြစ်သွားပြီ မဟုတ်လား”

“ဟွန်း သူ တော်တော် အသားယူ”

ဟု ပြောလိုက်ရင်းက ထားထားမြင့်သည် သူမ၏ လက်သီးဆုပ်လေးဖြင့် ချိုဦး၏ ပခုံးတစ်ဖက်ကို ဖွဖွလေး ထုလိုက်သည်။ ခဏကြာ နှစ်ယောက်သားအသံများ တိတ်ဆိတ်သွားပြီးတော့မှ ထားထားမြင့်က သက်ပြင်းလေး တစ်ချက် ခိုးချရင်း . . .

“ကဲ ထ . . မောင်လေး . . မမ လေးဖက်ထောက်ပြီး ဖင်ကုန်းခံမယ် . . ဟုတ်လား . . မင်းစိတ်ကြိုက်

လုပ်ပေးတော့”

“ဟင်းအင်း . . လေးဖက်ထောက်ပြီး ဖင်ကုန်းပေးတာ မကြိုက်ဘူး”

“ဒါ . . ဒါဖြင့် မမ ဘယ်လိုခံရမလဲဟင်”

“ပုဆစ်တုပ်ပြီး ဖင်ဗူးတောင်း ထောင်ပြီး ခံ မမရာ . . ”

“အို . . ”

“ဘာလဲ မမ မကြိုက်ဘူးလား ဒီနည်းက မမတို့ မိန်းမခံလို့ သိပ်ထိ သိပ်ကောင်းတဲ့နည်းဗျ ”

“မကြိုက်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကွယ် မင်းပြောတာကို ကြားရတာနဲ့တင် မမ ရင်ထဲ တုန်သွားလို့ပါ . . ”

ဟုပြောရင်း ပုဆစ်တုပ်၍ ဖင်းဗူးတောင်း ထောင်ပေးရန် ထားထားမြင့်တစ်ယောက် လှဲနေရာမှ လူးလဲ၍ ထလိုက်ပါတော့လေသတည်း။

ပြီးပါပြီ။

